Küçük Narvalın Çanı

Çınar BİBER

Küçük Narvalın Çanı

Çınar BİBER

Küçük narval Nori parlak mavi okyanusta yüzüyordu. Mavi-gri derisi soluk beneklerle kaplıydı ve beyaz karnı parlıyordu. Sarmal dişinin etrafında küçük bir yosun şeridi kıpırdanıyordu. Nori keşfetmeyi çok severdi, ama bugün su sessiz ve durgun hissediliyordu. Sonra, uzaklardan yumuşak bir ses geldi. Ding-ding! Ding-ding! Bu ne olabilirdi?

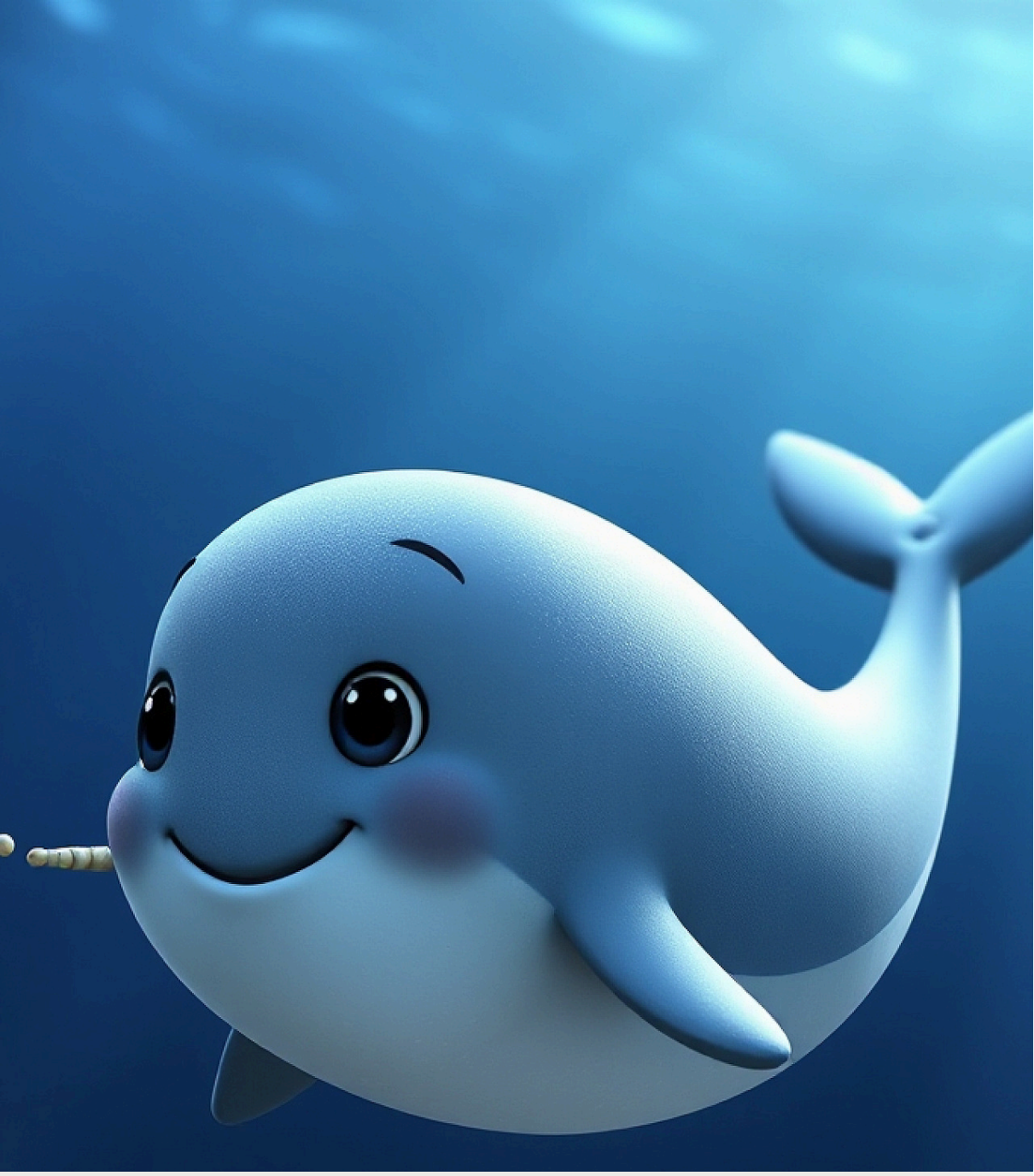

Nori yuvarlak başını yana eğip dinledi. Ses yine geldi, zayıf ama net. Bu bir çandı! Ama burada kim çan çalardı ki? Nori'nin büyük koyu gözleri merakla parladı. Kıvrık ağzı gülümsedi. 'Bunu öğrenmeliyim!' dedi. Küçük yüzgeçlerini bir çırpıda hareket ettirip sese doğru yüzdü. Okyanus derinleşip koyulaştı, ama Nori cesurdu.

Nori yüzdükçe çan daha da yüksek sesle çaldı. Ding-ding! Ding-ding! Ses, sık bir yosun ormanının ötesinden geliyor gibiydi. Nori dalgalı yeşil yaprakların arasından geçti. Aniden yumuşak ve yuvarlak bir şeye çarptı. 'Ah!' dedi nazik bir ses. 'Merhaba!' Bu bir beluga balinasıydı; krem beyazı, kavun biçimli bir kafası ve sevecen bir gülümsemesi vardı. Bir yüzgecine küçük deniz kabuklarından bir dizi asılıydı.

'Ben Pip,' dedi beluga. 'Sen de o çanın peşinden mi geliyorsun?' Nori başını salladı. 'Ben Nori. Nereden geldiğini biliyor musun?' Pip'in küçük koyu gözleri parladı. 'Sanırım biliyorum! Yakınlarda eski bir gözlemevi var. Onu uzaktan gördüm ama hiç yakına gitmedim. Birlikte gidelim mi?' Nori'nin içi mutlulukla kıpırdadı. 'Evet, lütfen!' dedi.

Pip yosunların arasından yolu gösterdi. Nori hemen arkasından yüzdü, dişi suyu yarıyordu. 'Gözlemevi mercan bahçesinin ötesinde,' dedi Pip. 'Üstünde bir kubbe olan büyük, yuvarlak bir bina. Artık kimse oraya gitmiyor.' Nori'nin kalbi heyecanla hızlı hızlı attı. 'Çan neden çalıyor?' diye sordu. Pip gülümsedi. 'Belki de senin gibi meraklı birini bekliyordur!'

Parlak mercanlarla dolu bir alanın üzerinden yüzdüler. Etraflarında küçük balıklar fır dönüyordu—turuncu, sarı ve mavi. 'Vay!' dedi Nori. 'Şu renklere bak!' Pip başını salladı. 'Balıklar da yolu biliyor. Hep eski gözlemevine doğru yüzüyorlar.' Çizgili bir balık Nori'nin burnunun önünden kıvrılarak geçti. 'Beni takip et!' der gibiydi. Nori kıkırdadı ve yüzmeye devam etti.

Su serinledi. İleride karanlık bir şekil belirdi. Nori yavaşladı. 'Orası mı?' diye fısıldadı. Pip yanına yüzdü. 'Evet, işte gözlemevi.' Yumuşak yeşil yosunlarla kaplı yuvarlak bir binaydı. Tepesinde kırık bir kubbe vardı ve bir çatlaktan birkaç kabarcık yükseliyordu. 'Eski görünüyor,' dedi Nori. 'Ama korkutucu değil,' diye ekledi Pip. 'Hadi biraz yaklaşalım.'

Gözlemevinin etrafında yüzdüler. Bir zamanlar berrak olan pencereler artık bulanıktı. Duvarlardan yosunlar sarkıyordu. 'Çan nerede?' diye sordu Nori. Tam o sırada—ding-ding!—ses yukarıdan çınladı. Nori yukarı baktı. İşte, kırık kubbenin altında asılı bir çan vardı. Eski ve yeşildi, ama suyun içinde hâlâ hafifçe sallanıyordu. 'Çok güzel!' diye fısıldadı Nori.

'Nasıl çalıyor?' diye merak etti Nori. Pip bir yüzgeciyle işaret etti. 'Şu küçük balığı görüyor musun? Çanın içine girip çıkıyor!' Küçük gümüş bir balık çanın açıklığından hızla geçti. Her seferinde iç kısmına dokunduğunda çan çınlıyordu. 'Çanı çalan o balık!' Nori kahkahayla güldü. 'Bunca zamandır o sesi küçük bir balık çıkarıyormuş!'

Nori çana doğru yüzdü. Çan dişinden daha büyüktü ve küçük kabuklarla kaplıydı. Burnuyla hafifçe vurdu. Dong! Çan şarkı söyledi. Nori'nin gözleri kocaman açıldı. 'Çalışıyor!' Yine vurdu. Dong-dong! Pip yüzgeçlerini çırptı. 'Çalmasını sağladın!' Nori gurur duydu. 'Sesi takip ettim ve çanı buldum!' dedi.

Pip yaklaştı. 'Meraklıydın, Nori. Bu yüzden buradayız.' Nori eski gözlemevine baktı. 'İçeride ne var acaba,' dedi. 'Hadi öğrenelim!' dedi Pip. Yuvarlak bir kapıdan geçip içeri yüzdüler. İçeride oda tozlu camlar ve eski makinelerle doluydu. Ama balıklar pencerelerden neşeyle yüzüyordu. 'Burası gizli bir kulüp evi gibi!' dedi Nori.

Nori ve Pip her köşeyi keşfetti. Işığın girdiği büyük, yuvarlak bir pencere buldular. 'Burası okyanusu izlemek için olmalıydı,' dedi Pip. Nori başını salladı. 'Çanı duyduğuma sevindim. Meraklı olduğuma sevindim.' Pip gülümsedi. 'Merak iyi bir şeydir. Sürprizler getirir.' Birlikte oturup balıkların yüzüşünü izlediler.

Küçük gümüş balık içinden geçerken çan yine çaldı—ding-ding! Nori mutlulukla iç çekti. 'Buraya yine gelmek istiyorum,' dedi. 'Ben de,' dedi Pip. 'Her hafta burada buluşabiliriz.' Nori'nin içi ısındı. 'Arkadaş olacağız,' dedi. 'Ve hep çanın peşinden gideceğiz.' Burunlarını birbirine değdirdiler. 'Anlaştık,' dedi Pip.

Artık eve dönme zamanıydı. Nori ve Pip yosunların arasından ve rengârenk balıkların yanından geri yüzdüler. 'Bana yardım ettiğin için teşekkürler,' dedi Nori. 'Meraklı olduğun için teşekkürler,' diye yanıtladı Pip. 'Harika bir şey buldun.' Nori yüzerken yosun şeritli dişi sallanıyordu. Kendini mutlu ve gururlu hissetti. Okyanus eskisinden daha parlak görünüyordu.

Nori eve dönünce herkese çanı, gözlemevini ve yeni arkadaşı Pip'i anlattı. 'Ve çanı küçük balık çalıyor!' dedi. Ailesi gülümsedi. 'Merakının peşinden gittin,' dediler. 'Ve bak ne buldun!' Nori sıcacık mağarasında kıvrılıp dinledi. Uzaklarda, çan yumuşakça çaldı, ding-ding, sadece onun için.

Ertesi gün Nori yine gözlemevine yüzdü. Pip çoktan oradaydı, çanın yanında bekliyordu. 'Yeni bir maceraya hazır mısın?' diye sordu Pip. Nori başını salladı. 'Her zaman!' Yeni bir odayı keşfettiler ve bir rafta uyuyan bir denizyıldızı buldular. 'Merak her günü özel kılar,' dedi Nori. Ve küçük çan, sanki onaylıyormuş gibi çaldı, ding-ding. Son.